

'Ik put kracht uit mijn dromen'

Regio Wageningen Franky Goris en Martijn Timmermans zijn helemaal klaar met de grijze sluier die over de zorg hangt. De "kommer- en kwelcultuur", zoals ze die noemen. 'In de behandelkamer ligt de focus vooral op alles wat cliënten niet kunnen. Daar wordt geen mens beter van.' De RIBW AVV gaat uit van wat cliënten wél kunnen en willen. Aansluitend op deze herstelondersteunende werkwijze zette de heren de herstelcursus "Krachtverhalen" op voor cliënten. 'Je kunt het levensvuur pas laten branden, als je mensen vraagt naar hun passies en dromen.'

John is een van de deelnemers van de herstelcursus "Krachtverhalen". 'Lange tijd waren mijn dagen gevuld met somberheid en leegte. Ik kwam de deur niet meer uit. Maar sinds de herstelcursus zie ik het licht weer schijnen. Ik schilder elke dag en ga eten bij het inloopcafé. Na een opname van 23 jaar voel ik steeds meer dat ik wél de moeite waard ben.' Dit is een klassiek voorbeeld van hoe een herstelcursus van de RIBW AVV zijn werk kan doen. Het herstelondersteunende aanbod biedt cliënten de kans om te werken aan herstel, empowerment en ervaringsdeskundigheid. Cliënten komen erdoor in beweging en ze ontmoeten mensen die hetzelfde hebben meegemaakt. Dat geeft hoop en vertrouwen.

Bij Franky en Martijn ontstond het idee toen Franky in behandeling was. 'In de behandelkamer werd ik uitgekleet tot op het bot. Ze analyseerden wat er allemaal mis met me was.' Martijn vroeg Franky op een dag: 'Vraagt iemand je eigenlijk wel eens naar je dromen? Of naar de dingen waar je trots op bent?'

'Nooit!', antwoordde Franky. 'Dromen en kwaliteiten staan niet in de DSM', zegt hij gekscherend. Daarover verwonderde Martijn zich: 'Hoe kun je dan mensen in hemelsnaam inspireren om te herstellen?' Franky stelt de vraag daarom nu zelf aan cliënten die de herstelcursus "Krachtverhalen" volgen. 'We vragen mensen hun dromen op papier te zetten en de situaties waarin ze hun kracht ervaren. Eerst gewoon met pen en later op mooi papier met een kalligrafeerpen. Deze verhalen stoppen ze in een krachtenbundel die ze later kunnen teruglezen.'

Annie volgt de cursus "Krachtverhalen" ook. Ze heeft regelmatig steun aan de droom die ze opschreef in de cursus: 'Mijn droom is om als modeontwerpster Coco Chanel te zijn. Thuis zit ik graag achter de naaimachine. Omdat ik me de laatste tijd niet zo goed voel, is het niet zeker of ik nog wel zelfstandig kan blijven wonen. Als ik eraan denk dat ik mijn naaihoekje met mijn lapjes en bandjes moet opgeven omdat ik beschermd moet gaan wonen, put ik de kracht uit mijn droom om door te zetten.' Ellen herkent dat: 'Soms lees ik terug hoe zwaar ik het heb gehad. Het helpt me om te lezen hoe ik uit zo'n inzinking ben gekomen.' Dat is precies waar het om draait, vindt Franky: 'Als je leest hoe het je gelukt is om uit een dal te komen, weet je dat je de kracht hebt om het weer te doen als dat nodig is.'

Geïnterviewden (v.l.n.r. op de foto): John, Ellen, Franky, Annie en Martijn.

* *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*

0.8 “Het levensvuur gaat branden als je vraagt naar
iemand's passie en dromen.”

